

[Elisabeth Bruun Olesen]

at ordningen skal komme i gang«. Hvor meget betyder »af et vist omfang, for at ordningen skal komme i gang«? Jeg vil da godt spørge de radikale, om regnestykket betyder, at det er det beløb, man ihærdigt vil arbejde for at regeringen afsætter på finanslovsforslaget for 1985. Så bliver regnestykket jordnært og noget af kød og blod, man kan tage stilling til.

Om støttens omfang til dem, der deltager i uddannelsen, står der, at udgangspunktet tages i niveauet for arbejdslededsdagpenge og gradueres op og ned efter behov, og så står der noget om personer med særlige familieforpligtelser og udgifter til børnepasning m.v. Det skal vel gradueres op for dem, må jeg formode, men hvem er det så, det skal gradueres ned for? Er det alle os andre? Jeg synes, at det er meget ukonkret og ikke spor jordnært, hvad der står om det.

Dermed har jeg ikke sagt, at vi er imod forslaget. Vi synes, som jeg startede med at sige, at der er mange smukke tanker i det, og det er da ikke noget, vi på nogen måde er imod. Ved forslaget om betalt frihed til uddannelse var jeg inde på, hvordan vi ønsker, at udviklingen skal gå, og jeg kan ikke andet end være lidt bange for, at hvis det er dette, der bliver vedtaget, så vil de tanker, vi har om betalt frihed til uddannelse, ikke være sikret gennemførelse. Det vil jeg godt arbejde videre med under udvalgsbehandlingen.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg er jo i den heldige situation, at jeg kan takke for en usædvanlig positiv behandling af det radikale venstres forslag. Jeg hæftede mig godt nok ved, at der var forskellige grader i det sidste par indlæg, men ingen tog afstand. Alle ordførere har, synes jeg, lige så vel som regeringen udtalt sig yderst anerkennende om forslaget. Jeg synes i øvrigt, at vi har fået en række meget kvalificerede indlæg om voksenundervisningen og dens betydning, og det kan jeg kun takke for.

Jeg har jo været med herinde så længe, at jeg godt ved, at træerne ikke vokser ind i himlen på dette sted, så før forslaget er vedtaget og ført ud i livet, kan der ske et og andet. Jeg og mit parti er udmærket klar over, at når det gælder selve finansieringen, er det ikke problemfrit. Det vender jeg tilbage til.

Jeg er glad for ministerens holdning til 10 punkts programmet og er meget tilfreds med, at ministeren har lagt mærke til, at der er sket en række, vi kalder det forbedringer, og sådan havde ministeren altså også opfattet det. Vi har lyttet til den debat, der er foregået tidligere, og har søgt at tilrette forslaget sådan, at vi kunne samle den brede tilslutning til dette 10 punkts program, som jeg mener er ønskelig, hvis vi gør os forestillinger om virkelig på lidt længere sigt at gennemføre en egentlig voksenuddannelsesreform.

Jeg kan med den tid, der er til rådighed, kun gøre nogle få bemærkninger.

Ministeren var tilfreds med, at vi i det, der hedder forslagets punkt 4, nu mere konkretiseret har taget de erhvervsmæssige uddannelser med. Jeg tror, at netop det er et felt, hvor vi meget hurtigt vil kunne få brug for at gå nye veje, som ministeren også var inde på. Vi har i bemærkningerne gjort os til talsmænd for, at vi skulle søge nogle af de erhvervsfaglige uddannelser udmøntet sådan, at man også kunne tage dem efter enkeltfagsprincippet. Vi kan næppe generelt gå i gang med et sådant forslag, men vi kunne starte på forsøgsbasis, og det vil jeg da meget håbe at der hurtigt bliver mulighed for.

Når det gælder finansieringen, er regeringen, forstår jeg, ikke ganske enig med det radikale venstre. Regeringen har den opfattelse, som selvfølgelig deles af regeringspartierne ordførere, at det bør være en arbejdsgiver- og arbejdstagerfinansieret ordning. Det radikale venstre er enig så langt, at arbejdsmarkedets parter har en oplagt interesse i at deltage i finansieringen, men netop fordi vi føler, at her er en bredere samfundsopgave, der skal løses, og fordi vi ønsker at inddrage andre grupper af voksne end dem, der lige bestemt er på arbejdsmarkedet, mener vi, at det offentlige har en forpligtelse til at bidrage til det, vi kalder uddannelsesfonden. På denne måde har hjemmearbejdende, enten mænd eller kvinder, mindre selvstændige, det er jo særlig dem, dette har interesse for, mulighed for at få sådanne uddannelsesstilbud, i øvrigt som vi kender det f.eks. på landbrugsområdet, det har vi talt om før. Det er grunden til, at vi ønsker en kombination af finansieringen fra såvel offentlig side som fra arbejdsgiver og arbejdstager.